

عنوان مقاله:

برطرف کردن التقای واکه‌ها در ترکی آذربایجانی

محل انتشار:

پژوهش های زبان شناسی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سید محمد رضی نژاد - استادیار گروه آموزش زبان انگلیسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه محقق اردبیلی اردبیل

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی راهکارهای واجی زبان ترکی آذربایجانی برای برطرف کردن التقای واکه‌ها می‌پردازد. از آنجا که زبان ترکی، جزء زبان‌های پیوندی محسوب می‌شود، در این زبان‌ها، افزودن وندها به دنبال هم امری طبیعی است؛ بنابراین در حین افزودن وندهای مختلف به ستاک و همچنین افزودن پسوندها به دنبال هم و ایجاد واژه‌های مرکب، ممکن است التقای واکه‌ها صورت بگیرد. برای تحلیل این فرایند، داده‌های متناسب از زبان ترکی آذربایجانی (گویش مشکین شهری) گردآوری شده است و در چارچوب رویکرد واج‌شناسی بهینگی مورد تحلیل قرار گرفته است. بررسی داده‌ها نشان می‌دهد که در این زبان برای برطرف کردن التقای واکه‌ها، روش‌های متفاوتی بر اساس شرایط واژی، واجی و معنایی بکار بسته می‌شود. در فرایند واژه‌سازی از نوع ترکیب، حذف V1، در حین افزودن پسوند متشکل از یک واج (یک واکه) به ستاک یا پسوند قبلی، فرایند درج همخوان میانجی، در حین افزودن پسوند متشکل از چند واج با واکه دارای مشخصه [افراشته] حذف V2 (واکه پسوند) و در نهایت با افزودن پسوند متشکل از چند واج با واکه دارای مشخصه [افراشته] درج همخوان میانجی صورت می‌گیرد. یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که در این زبان جایگاه آغاز ستاک نسبت به پایانه برجسته محسوب می‌شود. بنابراین حذف از جایگاه آغاز ستاک مجاز نیست و همچنین اگر پسوند متشکل از یک واج (یک واکه) باشد، برای حفظ ویژگی‌های معنایی و دستوری حذف واکه پسوند صورت نمی‌گیرد.

کلمات کلیدی:

رویکرد بهینگی، التقای واکه‌ها، درج همخوان میانجی، حذف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148408>

